

ГЛАВА ТРЕТЯ.

Нужда и полза отъ добры-ты дѣла.

Коя е нужда-та на добры-ты дѣла, и коя имъ е полза-та?

Добры-ты дѣла сж плодъ на вѣра-та. Вѣра-та и дѣла-та сж свързаны като причина и слѣдствіе. Вѣра-та води камъ добры-ты дѣла. Кога-то грѣшныи единъ пжть повѣрува въ Христа съ истинна и жива вѣра, въ самыя-тъ него часть наченува да исправя животъ-тъ си, и да струва дѣла достойны за покаяніе. *Вѣра-та дѣйствува чрезъ любовь-та* (Гал. 5; 6). Истинныи-тъ вѣренъ ся принуждава отъ любовь-та да пази Божіи-ты заповѣди. Ако вѣра-та ни е истинна, тя непогрѣшно ще принесе добры дѣла, кога-то и прилѣгне, както добро-то дръво дава добръ плодъ. Слѣдователно, ако нѣкой ся преструва, че има вѣра, и живѣе злонавно, не може да ся надѣва за спасеніе. Защо? Защо-то зло-то му живѣніе показува, че вѣра-та му не е истинна. И пакъ, ако повѣрува, и като исправи животъ-тъ си, стане образъ на сяко добро дѣло, не трѣба да мыслимъ че чрезъ тыя добры дѣла свързаны съ вѣра-та ся е оправдалъ, но че добры-ты му дѣла сж плодъ на вѣра-та, кой-то плодъ показува, че вѣра-та е жива, а не мъртва.

Рѣчь-та, коя-то Апостолъ Іаковъ употребява, и дума, *Человѣкъ ся оправдава отъ дѣла-та, а не само отъ вѣра-та* (2; 24),